GEBEDT

VOOR 'T

VOLK

VAN

NEDERLAND,

DEN 3 JULY 1782.

Mene! Mene! tekel Upharsin.

PROPHEET DANIEL.

Ik ſtaa voor het teegenswoordige als in den geeſt, voor het aangezicht van UE. thans tot boeten te ſaam vergadert *Volk van Nederland*. — Altoos heeft in mynen boeſem een zucht geblaakt, den Volke deugd- en Neederland de waarheid te verkondigen, — waarom, daar onze Overigheid ons zelfs Tempelwaarts wyzen, — daar de Hooge Magten zelfs beveelen hulp te zoeken en te ſmeeken van hem die de harten der Vorſten leid als Waterbeeken, en dezelve in zyne hand heeft; ontzachelyke gedachten (waarom zeg ik zoude ik thans, in deeze haggelyke tydsgewrigten, waarin helaas! zo gy o Albeheerſcher het niet verhoed! myn' Vaderland, myn lieve Vaderland te grond gaat, waarom

zoude ik thands ook Gods mond niet tot den Volken zyn.

Gewis zullen wy ons op eene betaamelyke wyze neederbuigen voor de Voetſchabel des Eeuwigen Konings: zullen wy hulpe, byſtand en redding van hem ſmeeken, wy behooren te regt onderrigt te zyn van onze rampzalige toeſtand, en wie gevoeld die niet? wy behooren vooraf overdagt te hebben wat wy van onzen goddelyken weldoener zullen afſmeeken, voor al myne dierbaare meedeburgeren; ongeveinſtheid moet in ons huisveſten, bedrog moet verre van onze lippen geweert worden — van den Vorſt af tot de ſchamelen Bedelaar toe, zyn wy voor het aangezichte des oneindige als eene druppel aan de Emmer, als een ſtofken aan de Weegſchaal. Myn Vorſt! myn Overheeden nu ſtaan wy voor het aangezichte Gods: gy zelfs hebt ons doen ſaam vergaaderen; gy hebt bevoolen, wy moeſten, wy zouden bidden: wat zyn de begeertens uwer en onzer zielen? wat zullen wy ſmeeken van den God des Donders die in de donkerheid woond? zal ik de mond van gansch Nederland tot God zyn? zal ik ſmeeken dat hy onze ongeregtigheden uitdelgd? dat hy het handſchrift der zonden, dat teegens ons getuigd, verſcheurd, zal ik ſmeeken dat hy onze vyanden verdelgd voor ons aangezichten? dat hy onze onderneemingen onze Vloot Zeegend

en

en een glorieuze overwinning doet behaalen? zullen wy bidden dat den Donder onzer Cartouwen den Engelander weg voerd en overbreng, om aan den Rigter van Heemel en van Aarde reekenſchap te geeven over het trouweloos verbreeken der heiligſte banden. Doch gy zwygt — en — ik — ik beef! gewis opende ik dus myne mond, de Donder van Gods mogenheid, die een zondige weereld moeſt verpletten, zoude op myn Scheedel nederdaalen; de opgeruide Hel zoude haare kaken open ſperren en alle haar kwaalen op my doen nederdaalen. De Almagtige duld geene veinſerei, de Man des bedrogs is den Heere een gruwel.

Myn ingewand word beroerd, myne hairen reizen my te bergen: — welke een yſſelyke gedagten — voor het welzyn van Neerland te bidden. Een alweetende Wysheid om hulp aan te ſpreeken, en dit moet ik doen inteegenswoordigheid van hun die het Land regeeren — die het Gouvernement uit handen van gants Nederland in het gemeen, en van ieder Burger in het byzonder ontfangen hebben, en waar van zy met regt een behoorlyke reekening zoude moeten doen, en een maal voor den Throon Gods in het aanſchyn van Heemel en van Aarde, van Engelen en van Menſchen zullen doen, — in deeze hunne teegenswoordigheid moet ik

bidden — met hun — voor hun bidden. Wel aan dan, (Volk van Neederland) is het regt ernſt, zyt gy waarlyk ſaam vergadert om was het mogelyk hulpe te verkrygen van den Heemel, bid dan zuiver, volg my biddende terwyl ik opregtelyk ſmeekende uw voor den Throon des Heemels zal begeleiden.

G E B E D.

Glorieryk Alvermoogen! dat den donder formeerde, die uwen weg hebt in de wervelwind, en op de vleugelen des winds wandelt: zie hier voor uw aanſchyn needergeboogen het ganſche en geheele ongelukkige Volk van Nederland, van den Vorſt af wiens zyde door de gulle overvloed gedrukt word, tot den geringſten onderdaan, die in het zweet zyns aanſchyns zyn brood eet toe, alle zyn zy voor uwen Throon verſcheenen, alle zyn zy gedompelt, in de diepſte ellende, en de kommerlykſte omſtandigheden, zy zyn op bevel der hooge magten hier ſaam vergadert om hunne rampſalige toeſtand, alle in het gemeen, en een ieder in het byzonder uw voortedraagen, ten einde hulpe, byſtand, en redding van uwen magtigen arm afteſmeeken, — my! my de onwaerdigſte, de geringſte byna de jongſte der waare Nederlanderen, my is't aanbevoolen hun mond tot uw te

zyn,

zyn, — o! dat dan een goddelyke ſtraal myn ziel verligte dat myne tonge aangevoert wierd door uw Majeſtieus vermogen: dat daar ik in teegenswoordigheid en voor gansch Nederland moet ſmeeken, niet alleen maar ook de waare belangens van myn Vorſt, van myne wettige Overigheid moet behartigen, dat dan ook alle menſchenvreeze van my mogt geweert zyn, daar ik zelfs voor onze vyanden voor onze trouwelooze band en eedverbreekende vyanden moet bidden, dat ik dan ook hun en hun gedrag op de helderſte, op de klaarſte wyze, dog te gelyk oprecht en met waare verwe afſchilderen, — mogten wy alle, den Vorſt en deszelfs Raadslieden vooral gevoel hebben, dat wy onze woorden inrigten tot een Alweetend Opperweezen, die op den boodem van alle onze harten ziet en onze neigingen kent. — Hoor dan Heere uit de vaſte plaatze uwer Wooningen, verhoord. — Goddelyke Almagt, den Vorſt is het eerſte, zyne belangens leggen ons het naaſte aan het herte, Hem moeten wy voor alle het eerſte aan de rommelende Ingewande uwer ontferming aan beveelen, —— het ganſche volk van Nederland ſmeekt op de oprechſte wyze, dat de geeſt van eene David, dat de wysheid van eenen Solomon, dat de dapperheid van Joſua op hem ruſten, wy ſmeeken, en den Vorſt van Orange bid zelfs dat de

geeſt

geeſt van eenen David op hem ruſten, — ten einde hy zich erinneren hoe hy, in zyne Voorouderen, aangezien gelyk den Herderlyke David gering in aanzien was, door uwe hand verneederd, diep verneederd was van een ieder, verlaaten uit zyne bezittigen waarover thans een ander heerſt verdreeven, laag kruipende gelyk den worm, die in het ſtof kruipt: tot dien tyd, dat het uwe ontferming en Nederlands Edelmoedigheid behaagde hun uit het ſtof der vergeetelheid opterichten, en hun in Nederland niet alleen eene ſchuilplaats, ja maar ook eer aanzien en vermoogen geſchonken, U alweetende Majeſteit is het bekend hoe zyn zetel als Stadhouder van Nederland gegrond is, op het goed en bloed van haare Burgers, rookt niet nog het zwaart van het bloed van Oldenbarneveld. — Heeft de gerechtigheid niet zints dien tyd aan het Orange Jok zig ontrokken, en bedekt zy met haar aangezicht van ſmerte over het vertreeden haarer geheiligde beveelen, alleen heeft zy haare balans nog in de hand behouden, om in vervolg van tyd de weldaaden van Neederland aan Orange beweezen te wikken en te weegen, teegens de dankbaarheid en nuttige daaden door de Vorſtelyke Willemen van de I. tot den V. toe te wikken en te weegen. — O! genadige Vader aller menſchen, wy vreezen, den Vorſt zelfs is 'er van overtuigt

tuigt (wy beroepen ons op de kloppingen van zyn Conſcientie) wy vreezen, zeg ik, dat Neerlands daaden de weegſchaal zal naa haare zyde doen overhellen, hoe zeer zoude Nederland dit ſmerte, en hoe ſmert het haar reeds, dat zy gewaar word, dat den Vorſt de maate der ongerechtigheid zyner Vaderen tot overloopens byna heeft volgemeeten, kan het dan zyn alles vermogende Vader! kan het zyn, veranderd den Vorſt, laat den Geeſt van David niet ruſten, op dat hy zig door uwen Throon en voor Nederland vernederen, zyne afdwaling erkennen, en belyden, dat hy zwaarlyk gezondigt heeft, dat hy om de misdaaden zyner Vaderen, zoo wel als om zyne eigene overtreedingen waardig was van voor UEd. aangezichte en voor dat van Nederland te worden weg gevaagd, — dat het gewigt der Eeuwigheid eenmaal zwaar, zeer zwaar op zyn herte weegen, en zich te binnen bragt dat hoe wel hy Vorſt is, hy echter door 't oog van den Koning der Kooningen naar zyne innerlyke waarde aanſchouwd word: dat hy zo wel als zyne Voorvaderen een maal ten geenen daagen van zyne Regeering zal moeten verantwoording, doen en hoe zal het Nederland aan het harte gaan, genootzaakt te zyn ook teegens hem, zoo zyne gedragingen niet veranderen, gelyk als teegens zyne Vaderen, te moeten getuigen, — terwyl traane

ne van medelyden langens hunne kaken afbiggelen, daar zy zien dat den Almachtigen den ſtaf over hem in ſtukken breekt, — den Vorſt ſmeekt om de Wysheid van eenen Salomon, — op dat wanneer hy dezelve bezit en uwe Majeſteit aan hem de keuze gaf gelyk aan Salomon; den Vorſt van Orange dan ook de wysheid en gerechtigheid, booven Rykdom en Eer zoude ſtellen: ten einde in ſtaat geſtelt te worden het welzyn van Nederland regt te behartigen.

De Wysheid van eenen Salomon bezeffende, zal den Vorſt begrypen, dat het welzyn van Nederland, zyn en zynes Huizes welvaard is, dan zal hy eerſt regt zien dat door de Regten der Vryheid van Nederland te patroehoneeren, hy zyne eigene vryheid en zeekerheid ſterk maakt, — dan zou den Vorſt zien dat den Koophandel bloeijende door het ſnuiken der Engelſche Heerſchzugt. Zyne Heerlykheid en Aanzien van dag tot dag vermeerderde, daar nu, daar onze middelen van beſtaan, verminderen, hun dus ook de middelen ontbreeken, om den Vorſt en deszelfs Krooſt de behoorlyke Subſidiën te verzorgen.

De Wysheid van Salomo bezeffende, zou den Vorſt zig erinneren, hoe dan het hart van Nederland van liefde zoude kloppen, terwyl nu

hun

hun boesem blaakt van yverzugtig vuur, over het verwaarloozen haarer geliefde belangens.

De Wysheid van Salomo zou den Vorst verzeekeren, gelyk gy ô Majesteit der Heerlykheid het weet dat deeze onze vurige smeekingen, waarlyk ingerigt zyn om Nederland te redden, uit haaren nood, en den Vorst van Orange te herstellen in de genaade van U den Hemelschen Koning, en in de liefde van Nederlands Volk.

Hoorder des Gebeds! verhoor ons daar gy onze oprechtheid ziet, wy zullen niet ophouden aan onze pligt, verschuldigt aan U en aan den Vorst tg voldoen; — maar wy zullen ook niet ophouden U aan te roepen tot dat gy den Vorst en ons genaadig zult zyn; — onze ogen zyn op U thans alleen geslagen, en onze verwagting is van uw tot zoo lang gy ons genaadigt zyt, — dan — dan zal onze geheele Ziel aanbidding, dankbaarheid en lofzangen zyn. Amen.

Zie daar Vorst! Overheeden! — zie daar Volk van Nederland! den aanvang van onze verzugtingen uit uw naam voor den throon der Hemelsche Majesteit nedergelegt voor onzen Vorst: God geven dat onze beden verhoord worden, dat Davids geest, Salomons wysheid op hem rusten — vinden wy, dat wy verhoort zyn, zo willen wy

ook

ook in het vervolg bidden, om de dapperheid van Joſua — verhoord den Hemel ons omtrent den Vorſt, dan mogen wy ook verwagten, dat wanneer wy voor onze verdere Overigheid en eindelyk ook voor U Volk van Nederland bidden, genadige verhoorig ontfangen.

Keer thans een ieder na zyne tente, laaten tot onze wederſamenkomſt uwe ziele zig met ſchellen verzugtingen bezig houden — en ziet op het

EINDE.